

PÉNTEK IMRE

Mozaikok a gyerekkorból

immár sajátod a felnövekvés bája
 bájos fotók is igazolják ezt
 kihullva a cseresznyefa (nászajándék) szekrény
 mélyére dugdosott fekete retikülből
 a bájtalan időkben örök optimizmust
 sugározva a fényképésmester masinája előtt
 (Szeles Fotó, a pecsét cégneve szerint)
 anya gyermekével az időtlen/idétlen pózban
 ahogy a szentképeken látható
 a kis Jézus (szadista) angyalok gyűrűjében
 ennek ellenére vagy éppen ezért
 óvodába adnak ha már nem használtak óvszert
 a kedves szülők fogamzás gátlástalanul
 és óvó nénik adnak kézről kézre
 légoltalmi pincék óvóhelyek halk alkalmazottai
 kiolthatatlan szeretettel és hiába kérdezősködsz
 az első kérdések a legszemtelenebbek
 mi ez a nyáj/las feminin beállítódás
 anyabuzgárkodás szeretetroham osztag
 női nemi elfogultság (ezen a szemérem téren)
 miért nincsenek nagy szőrös szakállas
 óvó bácsik akik beadják az ovomaltint csukamájolajat
 miért mindig a nagy csöcsök járják a csüördögölőt
 csücsörésznek és csöcsörésznek
 az óvodai részlegen részvény társaságként
 hosszú hajú veszedelemmel
 de levesznek a lábadról lábad közé nyúlnak
 a nyilvánvaló nyúlványért esti(g) mesélnek
 testük tesztjét teszteltetik veled (általad)
 testileg lelkileg beadod a kulcsot
 magukba zárnak és azt veszed észre
 megérted ezt a zárkózottságot sőt
 egyre jobban kedveled kedved szerint való
 a szőke fürtös (az első fotók szerint)
 mézes-mázás idill hintalovas vágta
 és már ekkor szeretted volna (koraérettség jele)
 csókkal kipederni az óvó nénik
 szőrtelenítő kenőcsös makacsul kisarjadó
 erotikus felső/felső bajuszkáját

hoppábécédé rajtad kezdé a tantó`néni
 a példázatot hogyan nem szabad vonal közé
 írni mert ott a sok vonal s annak kellős közepébe
 paca nélkül kell formázgatni a szavakat
 azóta nem vagy vonalás nem tiszteled
 vonalkódot elbuksz már az alapvonalon
 kapsz is érte a fejedre hogy „attó kódusz”

